

Защо трѣбва да се радва този братъ или тази сестра? — За да се роди мисълта въ тѣхъ. Защо трѣбва да скърби този братъ или тази сестра? — За да се роди Божието добро въ тѣхъ. Това е обяснението на скръбта и радостта — двѣтѣ форми на живота. Ще кажатъ нѣкои; ама това вѣрли е? — Вѣрно е 101⁰/₀. Това е философия, която не търпи никаква критика. Това сж максими, норми, съ които самитѣ ангели си служатъ. Това сж максими, съ които Богъ си служи. И когато азъ питамъ: Господи, защо скърбя? — За да се роди моето добро въ твоята душа и ти да ме почувствуващъ, и азъ да те почувсувувамъ. Господи, защо съмъ радостенъ? — За да се роди моята мисль въ тебе, да светне, че да се зарадващъ и ти, и окръжаващитѣ тия.

Осмысля ли се така доброто и мисълта? Тогава вие, жени, скърбете, за да се роди Божието добро въ васъ! Вие, мъже, радвайте се, за да се роди Божията мисль въ васъ! И тогава, доброто и мисълта съединени заедно, скръбта и радостта съединени заедно, даватъ израстъ на великия Божественъ животъ, а този животъ е безсмъртието на човѣка. Когато ние разберемъ тѣзи двѣ фази и ги усвоимъ, ще бъдемъ безсмъртни.

И затова казва Христосъ: „Тия, които се сподобятъ съ този животъ, съ това разбиране, и Духътъ ги обгърне, тѣ ще се нарекатъ Синове Божии, които живѣятъ и въ доброто и въ мисълта, и скърбятъ и се радватъ, и доброто раждатъ и мисълта раждатъ“.

Бесѣда, държана отъ Учителя на 25 юлии, 1925 г.

въ гр. София.